

fratris fuisse inclytissimis consecraturum. Putaui autem nec uana forte mentis inductione persuasus non aberraturum me a fratris uoluntate, si Animaduersiones in Dionysium Longinum Polyhistorum illum ex ueteribus incomparabilem, omnique laude maiorem, Perillustribus Vestris Nominibus dedicarem. Neque tamen id fratris tantum nomine, sed mea quoque causa faciendum duxi, qui Vobis nihilominus, quam frater uiuus accepta tulit, beneficia ferre accepta debeam. Non minori enim quam fratrem beneuolentia me complexi, ut in fratris surrogarer locum, qua ualetis apud Principem Saxo-Vinariensem, Ducemque incomparabilem Dominum GVILIELMVM ERNESTVM, Dominum meum clementissimum, gratia efficiendum existimastis. Itaque in spem uenio certam fore, ut meum in uos studium, atque in omni genere obseruantiam benigne suspiciatis, hocque deditissimi animi pignus et obsidem in mitiorem partem interpretemini.